

מה אתה עושה בחדר? שאל שייע גלזר את ג'ולה מנדי - ועף מן הנבחרת

# מידוע נזרק שייע?

כדי שימנע מפירסום כתבתו. אחרי שהוזהר כי פירסום דבריו יביא להרחקתו ממגזשיהכדורגל, גם במסגרת קבוצתו, ויתר שייע גלזר על פירסום כתבתו. "העולם הזה", הסבור כי הצבור הישראלי רשאי לדעת על הנעשה מאחורי הקלעים של הכדורגל הישראלי גם כשאין עסקני הספורט חפצים בכך, מפרסם בזר את תוצאות החקירה המיוחדת על הגורמים והרקע אשר הביאו להרחקתו של יהושע גלזר.

כעמוד זה היתה צריכה להתפרסם השבוע כתבתו של הכדורגלן שייע גלזר. שנופה השבוע במפתיע מהנבחרת הישראלית ללא שום הסבר, עמד לפרסם את הרקע לניפויו. אולם קיימים גורמים שלא היו מעוניינים בפירסום זה. עסקני ההתאחדות לכדורגל, החוששים להביא כפני הציבור את האמת על הנעשה בתוך נבחרת הכדורגל הישראלית ומסכינים לה, הפעילו השבוע על שייע גלזר לחץ, המלווה גם באיומים,

לשחק עד סוף המישחק. שייע היה בטוח שמאנדי לא החליף את טיש ברץ הרורבי מפני שהיה מותר לו להחליף רק שחקן אחד - ואת החילוף הוא שמר בשביל שייע עצמו.

אחרי המישחק התמרמר שייע על החילוף, כשם שהיה עושה כל שחקן ותיק אחר. ואז התפתח בינו ובין מאנדי קרב פרסטיגיה. מאנדי רצה להוכיח לשייע שהוא ילבש את מדי המישחק של הנבחרת וישב ברורכה כל הזמן המישחק נגד וייטנאם. הוא הודיע על הרכב הנבחרת, בה

החוצה ותגיע לידי התפוצצות. ההתפוצצות אירעה בסיאול, בירת קוריאה.

בקוריאה עמדו לרשות הנבחרת כל התנאים הדרושים. לרשותם עמד יותר משבוע ימים של מנוחה והכנות, לפני המשחקים. היו קיימים כל הנתונים הדרושים להבטיח, כי כאשר רעלה הנבחרת על המגרש, תהיה זו נבחרת ישראלית רענה, בריאה ומגובשת.

למעשה עלתה הנבחרת פצועה ומסוכסכת. שניים משחקני הנבחרת המרכזיים, יעקב חודורוב ורפי לוי, עלו למשחק נגד קוריאה רק אחרי טיפול רפואי; לחדורוב רוב זריקות נובוקאיין, לרפי טיפול חשמלי.

אולם גרוע יותר מכורסם הגופני של שחקני הנבחרת היה כורסם הנפשי כגוף אחד, ושעיקר משקלה מבוסס על מישחק צחה, היתה בקוריאה, כשם שהיא גם כיום, גוף מסוכסך ומפורד. לא רק שיש בה שחקנים השונאים זה את זה בגלל חשבונות אישיים ואגודתיים, אלא שיש בה שחקנים שכאו מאותה אגודה ושאינם מדברים זה עם זה. כך למשל אין אברהם מנציל מדבר עם שחקן קבוצתו, אהרון אמר, ונחום סטלמן אינו מדבר עם שחקן קבוצתו יעקב ויסקור.

מלבד היחסים ביניהם לבין עצמם, מפורדים השחקנים גם ביחסם עם המאמן. ובתריסר וחצי שחקני סגל הנבחרת יש כמה וכמה כיתות.

ישנם שחקנים שמאנדי מקרב אותם באופן אישי, מעודד אותם, מתעלם מכישלונותיהם, שואל בעצתם ואף מסתמך על שיקוליהם בהרכבת הנבחרת. שחקנים כמו אברהם מנציל ונחום סטלמן נמנים על כת זו. ישנה כת של שחקנים, כמו בבנישתי, מויסקו ולבקוביץ, שאם כי אינם מקורבים באופן אישי למאמן, הרי מקומם בנבחרת בטוח. הם הכוכבים שעלו בזכות מאנדי והוא דואג בכל צורה שלא לבייש את בנייטפוחיו ולשבחם בכל הזדמנות. ישנם השחקנים הצעירים שזה עתה צורפו לנבחרת תל-קם הם שחקני ספסל בטוחים, שברור להם כי הם זוכים בנדיעה עם הנבחרת אך לא ישחקו אתה ומיד בחזרה ארצה ינפה אותם מאנדי ללא הסבר ויקח שחקנים אחרים למסע במקומם. אלה הם הממושמצים ביותר, השחקנים ביותר והגפחחים ביותר. כל הערה או גניפה של המאמן מעבירה בהם הלחלה ועשויה להשפיע על מישחקם.

וישנה הכת של השחקנים הוותיקים, בעלי הנסיון, הסבורים כי מקומם בנבחרת נקנה בזכות מישחקם בלבד, אינם מהססים למתוח ביקורת כשצריך ולהעיר הערות. היחסים בין שחקנים אלה לגיולה מאנדי הם תמיד מתוחים. לרוב הם מחליפים דברים רק בשעת האיומן או על המיגרש. על אלה האחרונים נמנה גם שייע גלזר.



## סיכומים תמידיים

**ה**מצאתם של כיתות שחקנים בתוך הנבחרת גורמת לסיכוכים תמידיים, לקנאות ומריבות הן על המיגרש והן מחוצה לו. אם לגבי כורסם הגופני של שחקניו אי אפשר להאשים את מאנדי הרי במצבם הנפשי יש לו חלק. אחד מתפקידיו של מאמן הוא לפעול לגיבוש רוח הצחת של שחקניו, להעלות המוראל שלהם ולשבור חילוקי הדעות ביניהם. מאנדי לא רק שלא הצליח בכך, אלא אף הרע את המצב.

אם שחקן כמו שייע גלזר עולה למיגרש מתוך ידיעה ברורה שהמאמן מחפש רק כישלון קטן שלו כדי להוציאו, ומתוך חשש שהוא עלול בכל רגע לצאת החוצה, פוגע הדבר ברמת מישחקו. וזה מה שקרה בקוריאה. עוד בארץ קיבל שייע מכה בקרסול. אולם מכה זו לא פגעה בכדורו. הוא המשיך להתאמן ולבצע כרגיל. ואילו מאנדי התיחס אליו כאל פצוע קשה. עוד לפני המישחק ערך לו בחינה מיוחדת, בחדרו במלון, כדי לבדוק את כושר הבעיטה שלו. שייע עלה למישחק נגד קוריאה בהרגשה של "הוא מתחש אותי".

הטאקטיקה שהקנה גיולה מאנדי לנבחרת אינה מאפשרת אף היא לשייע לצלל את מלוא כושרו. מאנדי מבסס את מישחק הנבחרת על רץ ימני תוקף ועל רץ שמאלי הגנת. מטבע הדיברים הוא שהרץ ההגנתי ישחק קרוב יותר לשער. מסיבה זו מקבל הכנף הימני של ההתקפה יותר כדורים, ואילו בכנף השמאלי, בו שמשש שייע קיצוני, נוצר תמיד חור המאפשר לשחקני היריב לשמור יותר את הקיצוני ומספר הכדורים המגיע אליו הוא מועט.

למרות מיגבלות נתונות של שבתפקיד הקיצוני חשמא" לי, ראה מאנדי בכך את כישלונה האישי של שייע, הוציא אותו אחרי המחצית. שייע נפגע מהוצאה זאת עד עומק נפשו. כי אחרי 20 דקות של משחק, כשהתוצאה היתה כבר 0:2 לטובת הקוריאנים, נפצע הרץ גדעון טיש בשברו את אפו. אף-על-פי-כן לא החליפו מאנדי, והוא המשיך



שייע פליטת פה במלון



מאנדי טריקה בדלת

לא נכלל שייע, ופקד על השאר ללבוש את בגדי המילואים. שייע ראה זאת כעלבון, הודיע כי הוא פצוע, ולא לבש את בגדי המילואים. לפני המישחק נגד נבחרת פורמוזה, שאל מאנדי מי פצוע עוד לפני שהודיע את הרכב הנבחרת. שייע הודיע כי הוא בריא ומוכן למשחק. הוא לבש את מדי הנבחרת וישב במילואים במשך כל המישחק. אך גם כאשר החליט מאנדי להחליף את הקיצוני הימני בנבחרת, הוא לא הכניס את שייע אלא את יוסף גולדשטיין, שלא שיחק מעולם בתפקיד זה.

מאבק פרסטיגיה זה הגיע לשיאו בתום המישחק. באשר חזרו השחקנים לחדריהם במלון, נכנס מאנדי לחדרו של שייע בצורה ידידותית ביותר, כאילו לא קרה כלום בינו לבין שייע. שייע, שהתפלא על ביקור זה, הפליט כלפי חברו לחדר: "מה הוא עושה בחדר?" מאנדי אינו שומע עברית, אולם מתורגמו הסביר לו את המשפט ומאנדי ראה ב"הערה זו פגיעה אישית המכוננת וזקא אליו. הוא טרק את הדלת בחוזקה ועזב את החדר. הוא הגיש תלונה על הערתו של שייע להנהלת המשלחת. הנהלת המשלחת החליטה להעניש את שייע בו במקום. היא שללה ממנו את 55 הדולאר שהיו מגיעים לו כדמי-כיס. בדרך חזרה ארצה, נעשה נסיון לערוך שוב סולחה בין שני היריבים. שייע התנצל בפני כל חברי הנבחרת על פליטת הפה שלו כלפי מאנדי, ומאנדי קרא לו לשיחה ידידותית, וייעץ ששניהם ישכחו את כל מה שאירע. אולם מאנדי לא שכח את הפגיעה שנפגע. תשובתו ניתנה השבוע, בהרחקתו הגסה של שייע מהנבחרת, ללא שום הסבר.

כדי החזרת הנעליים הבלוויות, בהן כבש את 22 השערים הבינלאומיים שהביאו לו את התואר "מלך השערים הבינלאומיים של ישראל".

כשאמרים לשחקן הוותיק ביותר בנבחרת הכדורגל הישראלי כי אין בה עוד מקום עברו, אפשר לעשות זאת בצורה תרבותית. אפשר לערוך לו מסיבת-פרידה חגיגית, להעניק לו, אולי, סמל קטן; או אפילו לתת לו במתנה את זוג הנעליים בהן השקיע את מיטב שנותיו בבעיטה לשער. אולם שייע לא נפרד מהנבחרת. הוא פשוט נזרק ממנה.

היתה לכך סיבה אחת בלבד. שייע גלזר לא הוצא מן הנבחרת משום שנששל ככדורגלן או משום שנמצא לו ממלא מקום טוב יותר. הוא הורחק מטעמי נקמה אישית, כעונש.

פרשת היחסים בין שייע גלזר לגיולה מאנדי אינה פרשה חדשה. היא החלה כמעט מיום שמאנדי נטל לידינו את אימון הנבחרת הישראלית. התיכוכים והמריבות ביניהם הגיעו גם לידיעת הציבור. הם הגיעו לשיאם כאשר הרחיק מאנדי את שייע מהנבחרת, לפני כשנה, לפני המישחק נגד נבחרת יוגוסלביה וחזר בו, כעבור שבוע; ובעת ששייע טירב השמע להוראתו של מאנדי לעזוב את המגרש בזמן משחק נגד נבחרת אנגליה הצעירה.

מה שלא היה ידוע לציבור הוא שתמיד אחרי ריב פומבי שכזה נערכה סולחה בין השניים; בכל סולחה שכזאת היה שייע מתנצל על התנהגותו ואילו מאנדי היה מתנצל על אי-ההבנה שגרמה לריב עם שייע. היה ברור שהמתחות בין השניים תפרוך יום אחד